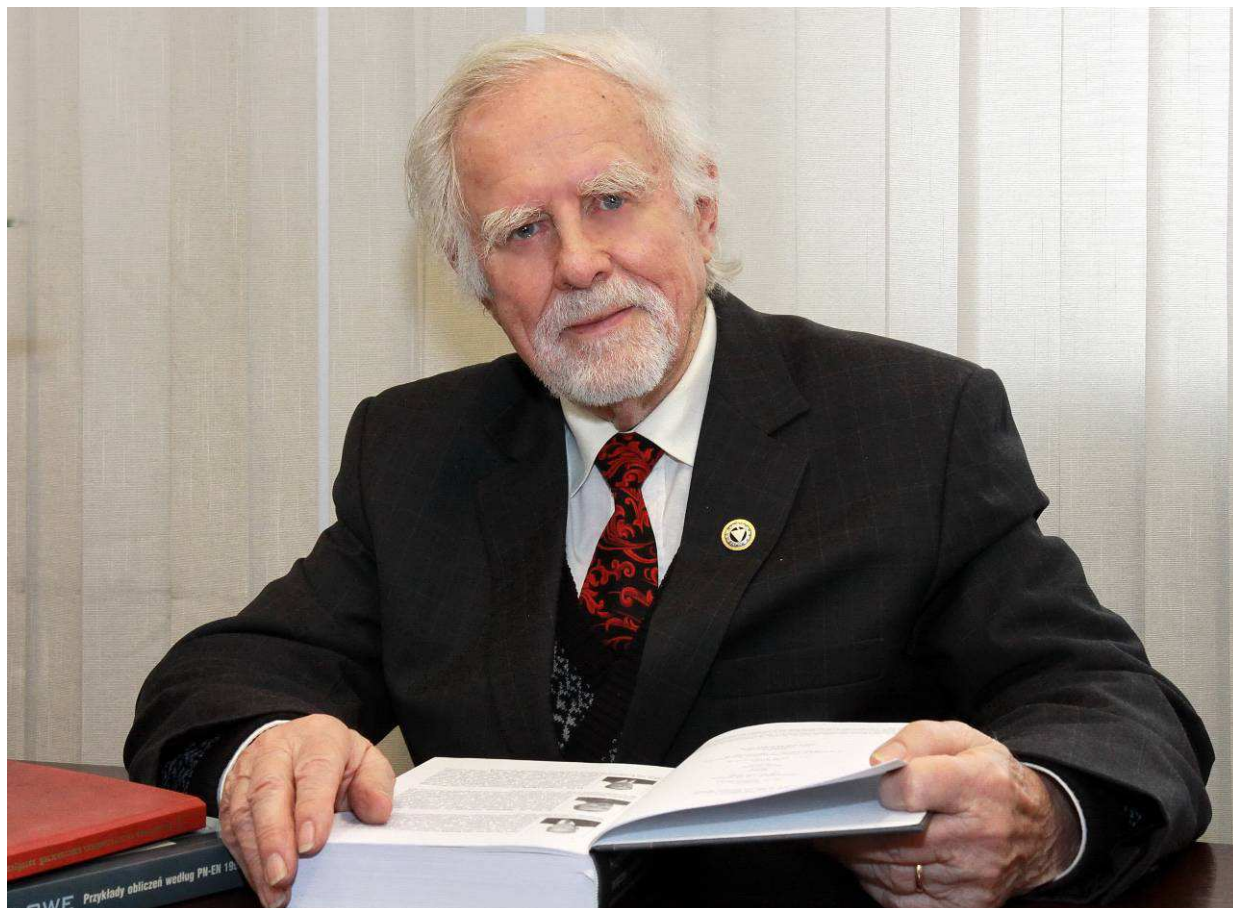

Profesor Stanisław Kuś - doktorem honoris causa Politechniki Rzeszowskiej

Wniosek o nadanie tytułu i godności Doktora Honoris Causa Profesorowi Stanisławowi Kusiowi, skierowany do Senatu Politechniki Rzeszowskiej, zawiera taki oto fragment: „Prof. dr hab. inż. Stanisław Kuś jest niepowtarzalną osobowością, obdarzoną wieloma talentami: znakomity naukowiec, wybitny inżynier, humanista i poliglota, znawca literatury i historii, zapalony żeglarz i miłośnik gór. Urodził się w 1925 r. w Rzeszowie. Wychowywał się w rodzinie zaangażowanej w działalność społeczną, gdzie patriotyzm był rozumiany jako praca dla społeczności i nad postępem. Kierowanie się tymi zaszczerpienymi w młodości ideałami widać na każdym etapie Jego życia. Dlatego też aktywność ściśle zawodową łączył z pracą organizacyjną. Obdarzony zdolnościami przywódczymi, tworzył, inspirował, zachęcał i decydował, pozostawiając wiele dzieł zarówno materialnych, jak i ulotnych. Jego młodość to czasy „Kolumbów” i taki jest Jego życiorys” – napisał dziekan Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska dr hab. inż. Piotr Koszelnik prof. PRz.

Uroczystość nadania tej najwyższej godności akademickiej odbyła się 20 lutego 2014 r. w auli Regionalnego Centrum Dydaktyczno – Konferencyjnego i Bibliotecznego – Administracyjnego Politechniki Rzeszowskiej (bud. V).

Rozpoczęcie uroczystości

Zaproszeni na uroczystość goście

Zaproszeni na uroczystość goście

Otwierając uroczyste posiedzenie Senatu, JM Rektor prof. dr hab. inż. Marek Orkisz m.in. powiedział: „Od ponad pięciu wieków trwa, zainicjowana przez Uniwersytet w Oxfordzie, uniwersytecka tradycja honorowania wybitnych osobistości, tytułem honorowym – doktor honoris causa. Tytuł ten – uważany za najważniejsze wyróżnienie, jakie może nadać uczelnia – jest przyznawany stosunkowo rzadko, po głębokiej analizie osiągnięć i zasług Kandydata do tytułu. (...) Jesteśmy dzisiaj tu po to, aby podziękować człowiekowi, który daje przykład, że patriotyzm dnia codziennego jest dziś patriotyzmem dobrej służby Polsce i ludziom. Człowiekowi, który może zadziwić innych tym, że - pomimo wielu przeszkód – można i należy czynić dobro, wykorzystując do tego talent, zdolności i pasję” – kontynuował JM Rektor.

Wśród znamienitych gości nie zabrakło rodziny Pana Profesora, rektorów, prorektorów, recenzentów wniosku o nadanie tytułu honorowego, wybitnych reprezentantów polskich uczelni wyższych. Tę długą listę jak na prawdziwe święto przystało, dopełnili pracownicy Politechniki Rzeszowskiej.

Zabierając głos, prorektor ds. nauki prof. dr hab. inż. Leonard Ziemiański, m.in. powiedział:

„Z przyjemnością, informuję, że procedura nadania akademickiego tytułu honorowego doktora honoris causa rozpoczęła się na wniosek Rady Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Rzeszowskiej. Senat na posiedzeniu w dniu 23 maja 2013 r. podjął uchwałę w sprawie wszczęcia postępowania o nadanie prof. dr. hab. inż. Stanisławowi Kusiowi tytułu i godności doktora honoris causa Politechniki Rzeszowskiej. Równocześnie Senat PRz wyraził

zgodę na zaopiniowanie wniosku przez: Senat Politechniki Krakowskiej, Senat Politechniki Warszawskiej oraz Radę Naukową Instytutu Techniki Budowlanej, zaproponowane przez Radę Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska. Zaakceptowano również promotora w osobie: dr hab. inż. Szczepana Wolińskiego. Senaty uczelni oraz Rada Naukowa Instytutu wyznaczone przez Senat Politechniki Rzeszowskiej odniosły się bardzo pozytywnie do tej inicjatywy, podkreślając w swoich opiniach bogaty dorobek Pana Profesora Stanisława Kusia oraz jego dokonania naukowe, dydaktyczne oraz organizacyjne i poparły wniosek o nadanie Profesorowi tytułu doktora honoris causa Politechniki Rzeszowskiej. Opinie o dorobku naukowym i działalności prof. Stanisława Kusia opracowali: prof. dr hab. inż. Wojciech Radomski z Politechniki Warszawskiej, prof. dr hab. inż. Kazimierz Flaga z Politechniki Krakowskiej, prof. dr hab. inż. Leonard Runkiewicz z Instytutu Techniki Budowlanej”.

Laudację wygłosił promotor doktoratu - dr hab. inż. Szczepan Woliński prof. PRz, po czym w asyście prorektora L. Ziemiańskiego, laudatora Sz. Wolińskiego i dziekana WBiŚ P. Koszelnika, JM Rektor wręczył prof. S. Kusiowi zasłużony dyplom.

Profesor Stanisław Kuś wygłaszający wykład okolicznościowy

Na zakończenie uroczystości, wszyscy zebrani mieli przyjemność wysłuchać wykładu prof. Stanisława Kusia pt. „Kształtowanie i badanie konstrukcji budowlanych”, w którym nie pomijając związku emocjonalnego z miejscem uhonorowania Go, m.in. powiedział:

„Wystąpienie na tej wspaniałej sali naszej uczelni stanowi dla mnie również przedmiot osobistego wzruszenia, gdyż 70 lat temu, gdy nie miałem nocnej zmiany w fabryce lotniczej „PZL-Rzeszów” (w czasie wojny „Debag Ostwerke”) jako szlifierz na gwinty i profile – to tu kościłem pszenicę na gruntach mojego dziadka. Jestem z pokolenia międzywojennego, dla którego patriotyczne wychowanie na Górnym Śląsku i w Cieszynie oraz chłopskie zamiłowanie do pracy odziedziczone z podrzeszowskiego pochodzenia stały się drogowskazami również w działalności profesjonalnej. Byłem pierwszym pokoleniem wykształconym na Politechnice Warszawskiej po powstaniu – od 1945 do 1951 r.”

Po części oficjalnej odbyło się spotkanie okolicznościowe, w czasie którego „Doktor Zasłużonej Sprawy” przyjął wiele życzeń i zasłużonych gratulacji uzupełnianych naręczami kwiatów. Tej części uroczystości towarzyszył dedykowany Panu Profesorowi program taneczno-wokalny w wykonaniu bliskich Jego sercu „Połonin”. Do grona przyjaciół dołącza Redakcja GP, życząc Panu Profesorowi nade wszystko dobrego zdrowia, uśmiechu na co dzień i jak dotąd – wielu życzliwych przyjaciół.

Honorowy doktorant w towarzystwie laudatora prof. Szczepana Wolińskiego i Dziekana Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska prof. Piotra Koszelnika

Laudacja prof. Szczepana Wolińskiego

Mam wielki zaszczyt i przyjemność przedstawić Państwu sylwetkę Pana Profesora Stanisława Kusia, którego Senat Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza w Rzeszowie przyjął w poczet najwybitniejszych doktorów naszej Uczelni, nadając mu tytuł doktora *honoris causa*.

Profesor Stanisław Kuś jest wybitnym uczonym z zakresu inżynierii lądowej, znanym i wysoko cenionym w polskim i międzynarodowym środowisku akademickim i zawodowym związanym z budownictwem. Z zaangażowaniem i powodzeniem łączy Profesor pracę naukową, dydaktyczną i zawodową z intensywną działalnością organizacyjną w obszarze nauki, kształcenia kadry naukowej, pracą na rzecz krajowych i międzynarodowych stowarzyszeń naukowo-technicznych i zawodowych oraz czynnym udziałem w życiu organizacji społecznych i patriotycznych.

Profesor Stanisław Kuś urodził się w Rzeszowie w rodzinie profesora gimnazjum dr. Andrzeja Kusia i Jadwigi z domu Rusin. Podczas okupacji ukończył szkołę rzemieślniczą i 2 lata pracował jako ślusarz w fabryce lotniczej Flugenmotorenwerk Reichshof (przed wojną Rzeszowskie PZL, należące do COP-u), kontynuując naukę na tajnych kompletach. Był członkiem Armii Krajowej. Egzamin maturalny zdał w 1945 roku w Liceum Matematyczno-Fizycznym w Rzeszowie i rozpoczął studia na Wydziale Inżynierii Lądowej Politechniki Warszawskiej, które ukończył w 1951 r., uzyskując dyplom magistra inżyniera budownictwa.

Już podczas studiów podjął pracę w Przedsiębiorstwie Budowlanym S. Sławiński a następnie w Zespole Inwestycyjnym Centrali Ogrodniczej, Biurze Studiów Inwestycyjnych Handlu Wewnętrznego, Departamencie Budownictwa Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz Biurze Studiów i Projektów Typowych Budownictwa Przemysłowego „Bistyp – Warszawa”, kolejno na stanowiskach projektanta, kierownika zespołu i pracowni konstrukcji sprężonych. Jednocześnie w latach 1952–1957 był aspirantem w Katedrze Technologii Prefabrykatów i Betonu Sprężonego Politechniki Warszawskiej, w której w 1957 roku uzyskał stopień doktora nauk technicznych na podstawie opublikowanej w wydawnictwie ARKADY rozprawy pt. „Konstrukcje sprężone kołowo-symetryczne”. Do 1966 roku pracował w wymienionej katedrze na stanowisku adiunkta, a po mianowaniu na stanowisko docenta przeszedł do Instytutu Techniki Budowlanej w Warszawie. W 1969 roku uzyskał w Politechnice Warszawskiej stopień naukowy doktora habilitowanego, przedstawiając rozprawę pt. „Sploty jako zbrojenie sprężające w konstrukcjach strunobetonowych”. Zawarte w niej wyniki badań ciągów o zwiększonej nośności przyczyniły się do udoskonalenia produkowanych na masową skalę prefabrykatów z betonu sprężonego i zyskały międzynarodowe uznanie. Po powrocie w 1972 r. do pracy w biurze projektów „BISTYP – Warszawa” kierował Zakładem Nowych Konstrukcji. Tytuł profesora nadzwyczajnego uzyskał w roku 1974, a w 1990 został mianowany profesorem zwyczajnym Politechniki Rzeszowskiej, z którą związany jest od 1976 roku jako profesor, kierownik Katedry Konstrukcji Budowlanych i przez trzy kadencje rektor tej Uczelni.

Laudacja wygłoszona przez prof. Szczepana Wolińskiego

Szerokie zainteresowania naukowe Profesora koncentrują się głównie na problematyce kształtowania konstrukcji, zwłaszcza przekryć o dużych rozpiętościach oraz teorii, technologii i badaniach konstrukcji żelbetowych, wstępnie sprężonych, zespolonych i konstrukcji z drewna, w szczególności klejonego warstwowo, a także na zagadnieniach normalizacji w projektowaniu konstrukcji budowlanych i jej naukowych podstawach. Jest autorem 2 i współautorem 10 monografii oraz książek technicznych, ponad 300 artykułów i referatów naukowych i technicznych oraz 10 norm budowlanych. Wypromował 9 doktorów nauk technicznych w ITB, Politechnice Rzeszowskiej i Politechnice Warszawskiej, był recenzentem kilkudziesięciu rozpraw doktorskich i habilitacyjnych oraz kilkunastu wniosków o tytuł naukowy profesora. Zgodnie z często przywoływaną definicją budownictwa jako dyscypliny, w której wiedza z obszaru nauk ścisłych i technicznych – uzyskana w wyniku studiów, badań, praktyki i doświadczenia – jest stosowana w wykonywaniu budowli na użytek człowieka, inspiracją do podejmowanych przez Profesora badań są problemy pojawiające się podczas projektowania i realizacji nowatorskich konstrukcji, a

uzyskane wyniki badań i analiz pozwalają na projektowanie coraz doskonalszych konstrukcji. W twórczości naukowej i zawodowej Profesora przenikają się i uzupełniają, na zasadzie sprzężenia zwrotnego, zagadnienia związane z kształtowaniem i projektowaniem konstrukcji oraz z uzasadnieniem i uogólnieniem naukowym, które następnie są upowszechniane w środowisku zawodowym i przekazywane studentom w czasie wykładów, ćwiczeń projektowych i seminariów. Oprócz wspomnianych wcześniej badań sprężonych konstrukcji kołowo-symetrycznych i splotów do sprężania elementów i konstrukcji strunobetonowych, należy wymienić najważniejsze prace badawcze Profesora dotyczące m.in.: przestrzennej pracy przekryć hal przemysłowych złożonych z płaskich prefabrykowanych dźwigarów sprężonych (zrealizowano ponad 9 milionów m³ hal o takiej konstrukcji), kryteriów i zasad racjonalnego kształtowania konstrukcji, projektowania konstrukcji zespolonych stalowo-betonowych, konstrukcji z drewna (w tym klejonego warstwowo), fałdowych konstrukcji stalowych, meteorologicznych obciążeń konstrukcji budowlanych, połączeń i zakotwień zbrojenia biernego i sprężającego, eliminacji rys termicznych i skurczowych ścian zbiorników, badań doświadczalnych elementów i konstrukcji betonowych, stalowych i drewnianych.

Biegła znajomość 4 języków obcych ułatwia Profesorowi szerokie kontakty międzynarodowe. Wygłosił Profesor wiele wykładów, referatów generalnych i przeglądowych w uniwersytetach i na konferencjach w Europie i Ameryce, m. in.: w Berlinie, Cottbus, Eidhoven, Leningradzie, Londynie, Moskwie, Montrealu, Paryżu, Rzymie. W latach 1966-70 przewodniczył Polskiej Grupie Krajowej Stowarzyszenia Badania Materiałów i Konstrukcji (RILEM), przez wiele lat był członkiem Komisji Stali Sprężających Międzynarodowego Stowarzyszenia Konstrukcji Sprężonych (FIP), brał udział w pracach grupy roboczej W18 – Konstrukcje z Drewna i w zjazdach Międzynarodowej Rady Budownictwa (CIB), jest członkiem American Society of Civil Engineers (ASCE) i członkiem rzeczywistym Akademii Transportu i Budownictwa Ukrainy.

W latach 1975-80 i 1990-2000 był członkiem Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN, od 1969 roku jest członkiem Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej. Przez wiele lat był członkiem rad naukowych kilku instytutów naukowo-badawczych i resortowych.

O wysokiej pozycji naukowej Profesora świadczy również fakt, iż trzykrotnie pełnił wybieralną funkcję członka Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułu Naukowego (w latach: 1976-78, 1993-96 i 1999-2002), a w latach 1985-87 członka Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego.

Od 1952 roku jest Profesor czynnym, cenionym przez studentów nauczycielem akademickim. Prowadzi wykłady i ćwiczenia projektowe z konstrukcji sprężonych, kształtowania konstrukcji, wybranych zagadnień z konstrukcji betonowych i seminaria dyplomowe. Wypromował w Politechnice Warszawskiej i Politechnice Rzeszowskiej ponad dwustu inżynierów i magistrów inżynierów budownictwa, w tym wielu nagrodzonych i wyróżnionych za wykonane pod Jego kierunkiem prace dyplomowe.

Profesor Stanisław Kuś należy do ścisłej czołówki wybitnych współczesnych polskich projektantów konstrukcji budowlanych. Jest autorem i współautorem

kilkudziesięciu zrealizowanych, innowacyjnych konstrukcji. Są wśród nich konstrukcje żelbetowe i sprężone, m.in.: hala targowa, hala sportowa i sprężona niecka pływalni w Rzeszowie, silosy na sodę w Janikowie, przekrycie sztucznego lodowiska „Torwar” w Warszawie, sprężona podziemna część hali widowiskowej „Spodek” w Katowicach, cztery hale w ośrodku przygotowań olimpijskich AWF-u w Warszawie, zespół obiektów sportowych Aleppo Sport City w Syrii obejmujący 2 stadiony, halę sportową i 2 pływalnie oraz stalowe konstrukcje fałdowe, w tym konstrukcja „Supersamu” w Warszawie, hali sportowej „Olivia” w Gdańsku, krytych pływalni w Koninie i w Zgorzelcu, sztucznego lodowiska w Głogowie, hali sportowo-widowiskowej w Rzeszowie, a także konstrukcje cięgnowe – wiszące hali sportowej w Elblągu i sali gier AWF w Warszawie oraz konstrukcje z drewna klejonego, m.in.: hal sportowo-widowiskowych w Gorlicach, Tarnobrzegu, Grudziądzu i Ciechanowie.

W okresie ponad 60 lat pracy sprawował Profesor odpowiedzialne funkcje kierownicze. W Instytucie Techniki Budowlanej był kierownikiem Zakładu Konstrukcji Przestrzennych, zastępcą dyrektora ds. naukowo-technicznych i p.o. dyrektora naczelnego. W Centralnym Ośrodku Badawczo Projektowym „BISTYP”, kierował pracownią projektową oraz był doradcą dyrektora ds. naukowo – technicznych. Swoim zaangażowaniem i wynikami długoletniej pracy na rzecz rozwoju i dobra Politechniki Rzeszowskiej, zasłużył Profesor na wielkie uznanie i szacunek społeczności akademickiej naszej Uczelni. Od 1976 roku jest jej profesorem, był twórcą i długoletnim kierownikiem Katedry Konstrukcji Budowlanych. Przyczynił się do znacznego rozwoju naukowego i zawodowego pracowników Katedry, a także Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska, podniesienia poziomu dydaktyki i nawiązaniu współpracy z krajowymi i zagranicznymi ośrodkami naukowymi, biurami projektów i firmami budowlanymi. Przez 3 kadencje (w latach 1987-90, 1990-93 i 1996-99) był rektorem Politechniki Rzeszowskiej. Z sukcesem przeprowadził Uczelnię przez trudny okres zmian ustrojowych tworząc podstawę do rozwoju jej potencjału naukowego, dydaktycznego i bazy materialnej. Doprowadził do włączenia Ośrodka Kształcenia Lotniczego w Jasionce w struktury Politechniki Rzeszowskiej i pozyskania funduszy na jego doposażenie i funkcjonowanie, a także do utworzenia z Politechniką Warszawską Ośrodka Kształcenia Szybowcowego w Bezmiechowej, przyczyniając się do rozwoju „flagowych” specjalności kształcenia w Uczelni jakimi są pilotaż i lotnictwo. Pełniąc te funkcje wykazał się Profesor umiejętnościami organizacyjnymi, zdolnością do budowania i aktywizacji pracy zespołów badawczych, entuzjazmem i otwartością na nowe inicjatywy i pomysły.

Wartą odnotowania cechą Profesora jest jego zaangażowanie w prace na rzecz organizacji życia zawodowego środowiska zawodowego inżynierów budownictwa. Od 1952 roku jest aktywnym członkiem i działaczem Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, w którym pełnił znaczące funkcje na szczeblu centralnym, Przewodniczącego Zarządu Głównego i Przewodniczącego Komisji Nauki. Jest również Honorowym Członkiem PZITB. Prowadził intensywne działania na rzecz ustanowienia w Polsce samorządu zawodowego inżynierów budownictwa. Był przewodniczącym Komitetu Założycielskiego Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, a następnie członkiem Rady Krajowej Izby. Od 1962 roku jest redaktorem działowym

miesięcznika „Inżynieria i Budownictwo”, a od kilkunastu lat członkiem redakcji „Wiadomości projektanta budownictwa”. Był przewodniczącym i członkiem komitetów naukowych i organizacyjnych kilkudziesięciu konferencji krajowych i międzynarodowych.

Jako rodowity rzeszowianin uczestniczy Profesor w życiu lokalnej społeczności, angażując się w działania związane z rozwojem miasta. W młodości był członkiem Armii Krajowej. Brał udział w akcji „Burza”. Od lat 50-tych XX wieku utrzymuje ścisłe kontakty ze środowiskiem budowlanym Rzeszowa. Zaprojektował kilkanaście znaczących w mieście obiektów, m.in.: halę targową, halę sportową i pływalnię MOSiR, halę widowiskowo-sportową a ostatnio, zadaszoną trybunę stadionu miejskiego. Podejmował liczne działania na rzecz integracji i rozwoju rzeszowskiego ośrodka akademickiego. Był inicjatorem powołania Kolegium Rektorów Rzeszowskiego Ośrodka Akademickiego i jego pierwszym przewodniczącym. Od 2008 roku jest Honorowym Obywatel Miasta Rzeszowa.

Jako wyraz uznania zasług związanych z działalnością naukową, zawodową, organizacyjną i społeczną otrzymał Profesor wiele odznaczeń państwowych, resortowych i nagród, m.in.: Krzyż Oficerski i Krzyż Kawalerski Polonia Restituta, Złoty i Srebrny Krzyż Zasługi, Medal Edukacji Narodowej, medal „Zasłużonym dla Politechniki Rzeszowskiej”, Krzyż Armii Krajowej, Odznakę za akcję „Burza”, Złotą i Srebrną Odznakę PZITB, Honorową Odznakę „Za zasługi dla budownictwa”, Nagrodę Prezydenta Miasta Rzeszowa oraz ponad 30 nagród ministra budownictwa za wybitne osiągnięcia twórcze, kilkanaście nagród Rektora Politechniki Rzeszowskiej i nagród stowarzyszeń naukowo-technicznych.

Zdaję sobie sprawę, że w tym krótkim wystąpieniu nie udało mi się przedstawić pełnej informacji o osiągnięciach i zasługach Profesora Stanisława Kusia, które skłoniły JM Rektora i Wysoki Senat Politechniki Rzeszowskiej do nadania Profesorowi godności doktora honoris causa Uczelni.

Długoletnia, zaszczytna i ogromnie ważna dla mnie znajomość i możliwość współpracy z Profesorem ośmiela mnie do dodania na koniec kilku słów od siebie. Oprócz imponujących osiągnięć naukowych, zawodowych, dydaktycznych i organizacyjnych, należy wymienić cechy decydujące o klasie intelektualnej i niepowtarzalnej osobowości Profesora. Wszechstronnie utalentowany, niezwykle pracowity, życzliwy, wyrozumiały i pomocny nauczyciel, szef i współpracownik, społecznik żywo zaangażowany w prace na rzecz środowiska naukowego i zawodowego, gorący patriota, cieszy się Profesor powszechnym szacunkiem i podziwem.

Szanowny Panie Profesorze, w imieniu pracowników Katedry Konstrukcji Budowlanych wdzięcznych za okazywaną pomoc i wyrozumiałość, proszę o przyjęcie serdecznych gratulacji i najlepszych życzeń długich lat życia w dobrym zdrowiu i pogodzie ducha, zasłużonej satysfakcji z osiągnięć i zachowania entuzjazmu do dalszej pracy dla dobra nauki i na pożytek ludziom.

Q.F.F.

F.Q.S.

Summis Auspiciis
Serenissimae Rei Publicae Polonorum
Nos
RECTOR ET SENATUS POLYTECHNICAЕ RESOVIENSIS
NOMINE IGNATII ŁUKASIEWICZ ORNATAE
et
DECANUS FACULTATIS AEDIFICATIONIS ET INGENARIAE CIRCUMIECTUS
et
PROMOTOR LEGE CONSTITUTUS
EX AUCTORITATE CONCORDI SENATUUM
POLYTECHNICAЕ CRACOVENSIS, POLYTECHNICAЕ VARSAVIENSIS
ET CONSILII SCIENTIFICI INSTITUTI TECHNICAЕ STRUCTILIS
in
professorem ordinarium,
doctorem habilitatum ingenarium

STANISLAUM KUŚ

virum doctissimum, praeceptorem academicum et delineatorem

qui in arte aedificandi successus amplissimos consecutus est,

qui libros multos scripsit, ut in scientiis progressus magni fierent et iuvenes optime erudirentur, qui scholam polonam constructionum formandarum condidit, sed etiam magister optimus ingenarios, doctores et doctores habilitatos educavit plurimos

qui non solum scientiis excolendis successu prospero operam dedit, sed etiam virum humanissimum se praebeuit,

qui polytechnicam resoviensem rector summa cum cura ac sapientia ter rexit atque effecit, ut schola illa et in patria nostra et apud externos clara fieret

DOCTORIS HONORIS CAUSA

nomen et dignitatem, iura et privilegia contulimus
atque in eius rei fidem hasce litteras, polytechnicae resoviensis
sigillo munitas, sancientes curavimus

Dabamus Resoviae, die vicesima mensis Februarii
anno bis millesimo quarto decimo

Petrus Koszelnik
DECANUS

Marcus Orkisz
RECTOR

Stephanus Woliński
PROMOTOR

Dyplom doktora honoris causa dla Profesora Stanisława Kusia

Profesor Kuś odbierający dyplom doktora honoris causa z rąk JM Rektora Politechniki Rzeszowskiej prof. Marka Orkisz

Wpis doktora honorowego do Albumu Doktorów Honoris Causa Politechniki Rzeszowskiej

Profesor Kuś odbiera gratulacje od przewodniczącego Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN prof. Wojciecha Radomskiego

Życzenia doktorowi honorowemu składa prezes Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa Andrzej Roch Dobrucki

Profesorowi Kusiowi w obecności pracowników Katedry Konstrukcji Budowlanych życzenia składa obecny kierownik prof. Aleksander Kozłowski

Profesor Kuś odbiera gratulacje od prof. Zbigniewa Mendery

Panu Profesorowi towarzyszy bliski Jego sercu zespół taneczny „Połoniny”

Pan Profesor w towarzystwie żony cieszy się występem "Połonin"